

Le Livre de Daniel — Numéro soixante-trois

Au-delà des tableaux de Miller : l'islam, le jugement investigatif et l'épreuve finale

Jeff Pippenger
2024-01-27

नाइक फुन होननाय दं जे, “इसोरआ वलियिम मलिरनभिोनखौ भवषियोबाणीनफाले लांनायजो आरो रभिलेशननफि बजिाबनउपरिताकौ गाहाइ आलोक होनायो।” मलिरखौ जाय इतहिसनआवस्थाय तानायजो सोरजनाय जादो, बेनफिराय रभिलेशननफांद १२, १३, १६, १७ आरो १८-आव थानाय “गाहाइ आलोक” बुंथफैयाव नांगौ होनायजो बारायनाय जादो; मानोना बे फांदफोरआ भवषियोबाणीनराइजोफोरनखामानखौ सोदोमोन, जायखौ दानि इतहिसनथिाखायाव थानाय बुडोनफिराय थारनाय फैयाव नांगौ नडा।

透过《启示录》赐给米勒的亮光,乃是关于七教会、七印与七号;而在这七号之中,被指明为“三样灾祸”的末后三号,正是哈巴谷两块版上所表明的内容.赐给米勒、关于《启示录》的这“大光”,乃涉及伊斯兰在圣经预言中的角色.然而,连这“大光”也因他所处的历史背景而受到限制.

ఆనీయల్నీ ఆ ఏడు సంఘములూ, క్రోన్తు సంఘము తన ఏడు రూపములందు—అపొనీతలూల దీనములనుండి లోకంతమువరకు—తన సమన్త వంకర తీరుగులలోను, తన సమన్త అభివృద్ధి మరియు విపత్తులలోను గల చరిత్రయే. ఆ ఏడు ముద్రలూ, అదే కలమంతట సంఘమునకు సంబంధించి భూమ్యాధికరములూ మరియు భూరజులూ నిరవహించిన కర్యముల చరిత్రయును, తన వరజలపై దేమనీ సంరక్షణయును తలెయజేయును. ఆ ఏడు బూరలూ, భూమీమీదన్ననను రోమా రజయముమీదన్ననను పంపబడిన ఏడు విశేషమైన ఘోర తీరమల చరిత్రయే. మరియు ఆ ఏడు వత్తరలూ, వపసంబంధ రోమపై పంపబడిన ఆ చివరి ఏడు శపములూ. వీటితో కూడి మరెన్నో ఇతర సంఘటనలూ కలిసియున్నవి; ఉపనదులవలె అల్లబడి, వరవచనమనే ఆ మహనదీని నీంపచు, అంతమందు సమన్తము నీతయతసముద్రములో మమ్మును చేరచుచు ముగియును.

ار باتک نی ده او خیم هک یسک و تسافش اکم باتک رد ان حوی تبون حرط، من رظن زا، نی،
هک یی امیراع تسا و روص. دشاب هتشاد ادخ ماک. رگی دی امشخب زا یفرژ و لم اک. یهاگآ دیاب، دم هفب
تفای رگی یایبنا رد دیاب هکلب، دن هدشن ریسفت اجل امه رد مم، دن اهتفر راک هب تبون نی رد
ار لک هعلاطم ادخ مک تسا راکشآ ورن یازا. دنوش هداد حیضوت سدقم باتک. رگی دی عطاقم رد و دنوش
رلی مایلی و «دی آ تسد هب شخب ره زا نشور ی تخانش مکن آ یارب ی تح، تسا هتشاد ررقم
Lectures, 12، 178، 2، مطعوم دل ج.

Veillez noter que Miller comprenait les sept dernières plaies comme les sept jugements exercés contre la Rome papale. Il ne pouvait comprendre que la Rome papale avait reçu une blessure mortelle qui devait être guérie. Il reconnaissait les sept trompettes comme « une histoire de sept jugements particuliers et sévères envoyés sur la terre, ou royaume romain », mais il était incapable de discerner la distinction entre les royaumes de la Rome païenne et de la Rome papale. Par conséquent, sa capacité à percevoir la distinction entre les quatre premières trompettes et les trois dernières trompettes était limitée.

Miller ne put reconnaître que les jugements exercés contre Rome étaient la réponse de Dieu à l'imposition de l'observance du dimanche, car, dans leur histoire, les millérites rendaient encore leur culte le dimanche. Miller avait raison de reconnaître que les trompettes étaient des jugements contre Rome, mais la raison précise pour laquelle ces jugements furent envoyés, ainsi que la distinction entre les quatre premières et les trois dernières trompettes, demeurait limitée, voire inexistante. Avec cette compréhension restreinte, le « joyau » des trois malheurs de l'islam figurait encore sur les tableaux dirigés par la main de Dieu, et ne doit pas être modifié.

Le discernement éclairé permet à l'étudiant « sage » de la prophétie de reconnaître que Dieu n'a pas seulement inspiré les saints hommes qui ont écrit la Bible, mais qu'Il a aussi dirigé le travail des hommes qui ont traduit la Bible du roi Jacques, et qu'Il déclare expressément avoir exercé le même type de surveillance divine dans la réalisation des deux cartes sacrées.

“পঞ্চম, ষষ্ঠ ও সপ্তম তূর্য” (ইসলাম) সম্বন্ধে মলিারের “রত্ন” শেষে দর্শিত দশগুণ অধিক উজ্জ্বলভাবে দীপ্তমান হয়, কারণ এটি চূড়ান্ত মধ্যরাত্রির করন্দনে বিষয়বস্তু সনাক্ত করে। মলিারীয় ইতিহাসে মধ্যরাত্রির করন্দনে বিষয় ছিল ভবিষ্যদ্বাণীমূলক সময়পর্বসমূহের সমাপ্তির তারিখ; এবং এই অর্থে, শেষে দর্শিত “মধ্যরাত্রির করন্দন” বার্তা (যা তৃতীয় হাযরে ইসলাম-সংক্রান্ত বার্তা) ২২ অক্টোবর, ১৮৪৪ তারিখ দ্বারা প্রতীতি হয়ছে। মলিারীয় ইতিহাসে সেই তারিখ আসন্ন রবিবার-আইনের প্রতীতি; এবং ২২ অক্টোবর, ১৮৪৪ ও রবিবার-আইন—উভয়ই ক্রুশ দ্বারা প্রতীতি হয়ছে, যা ছিল খ্রিস্টের বজ্রিয়োল্লাসময় প্রবশের পরসমাপ্তি।

Në ditët e fundit, “xhevahiri” i Milerit mbi boritë e pestë, të gjashtë dhe të shtatë (Islami) ndriçon dhjetë herë më fort, sepse ai e identifikon Islamin në përputhje me temën e lëvizjes reformuese të ditëve të fundit, e cila është Islami i Mjerimit të tretë. Prandaj, si tema e lëvizjes përfundimtare reformuese të njëqind e dyzet e katër mijëve, ai është tipifikuar nga tema e secilës prej lëvizjeve të mëparshme reformuese, qoftë tema e “ringjalljes” në lëvizjen reformuese të Krishtit, tema e “kohës profetike” në historinë e Milleritëve, tema e “arkës së Perëndisë” në lëvizjen reformuese të Davidit, apo tema e “besëlidhjes” në lëvizjen reformuese të Moisiut.

Qu’il s’agisse de l’événement de la croix, de la date du 22 octobre 1844, ou des divers thèmes des mouvements de réforme, chaque date et chaque thème constituaient, pour la génération de ce temps-là, une question d’épreuve de vie ou de mort. Le « joyau » de Miller concernant les trois Malheurs de l’islam est une question d’épreuve de vie ou de mort, comme cela est représenté, dans la parabole des dix vierges, sous l’image de « l’huile ». Les joyaux de Miller, au commencement de son rêve, brillaient comme le soleil, mais à la fin de son rêve ils brillaient « dix fois plus intensément ». Les joyaux de Miller étaient comme du kérosène (huile pour lampes) dans l’histoire des millérites, mais aujourd’hui ces joyaux sont du carburant pour fusées !

मलिरवादीहरूले दोस्रो वपित्तको रूपमा रहेको इस्लामसम्बन्धी समय-भविष्यवाणीलाई बुझेका थिए र त्यसलाई ठीकरी लागू पन गिरेका थिए, जसको परिपूरति अगस्ट ११, १८४० मा भयो; तर तेस्रो वपित्तको, अर्थात् सातौँ तुरहीको, वषियमा तनीहरूको बुझाइले तेस्रो वपित्तलाई बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यमार्थ आउने न्यायको रूपमा देख्न सकेन, कनिकतिनीहरूले पाँचौँ राज्यसमेत देखेका थिएनन्, झन् बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य त कहाँ देख्थे। तथापि, मलिरलाई प्रकाशको पुस्तकबारे दिएको “महान् ज्योति” अन्तमि दनिहरूको

“मध्यरातको पुकार” मा दस गुणा बढी उज्ज्वल भई चम्कनुपर्छ।

सत्यहरू, जुन हबकूकका दुई पाटीहरूमा प्रतनिर्दिष्ट गरिएका छन्, मूलतः त्यस्ता सत्यहरू हुन् जो वगितको इतिहासमा पूरा भएका थिए। ती चार्टहरू समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूमा आधारित छन्, जसलाई संकलन गर्न मलिर अगुवाइ गरिएका थिए, र ती सबै समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरू 1844 सम्म आइपुग्दा समाप्त भइसकेका थिए। ती समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरू अन्तमि दनिहरूमा अझ उज्ज्वल रूपमा चम्कनिछन्, कनिका तिनीहरू आज पनि मिलिराइत इतिहासमा जततकै शुद्ध थिए त्यत्तकै शुद्ध रहेको देखिन्छ; तथापि, तनिमा अन्तमि दनिहरूका लागि प्रत्यक्ष समय-पूर्वकथनहरू छैनन्। तर पनि, तिनीहरूले वगितमा आफूहरूले प्रतनिर्दिष्ट गरेका इतिहासहरूको पुनरावृत्त भविष्यसूचक प्रतर्पहरू प्रदान गर्छन्; तथापि, मलिरका केही रत्नहरूका साथ, भविष्यसम्बन्धी पूर्वकथनहरू प्रत्यक्ष रूपमा प्रतनिर्दिष्ट गरिएका छन्।

Ny asa fanompoan'i Kristy ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra izay nanomboka tamin'ny taona 1844 dia mbola mitohy mandra-pahatapitry izany asa izany. Ny faminania momba ny roa arivo sy telon-jato andro, sy ny asa fanadiovana izay nofaritany, dia mbola “eo am-panatanterahana,” araka ny filazan-dRahavavy White momba ny Ony Ulai sy Hiddekel, ka noho izany dia manana fahatanterahana amin'ny faran'izao tontolo izao izany faminania izany.

“Gudshen yn daniel çâ suneri qiniâl ze Codd, reneri yn arbennig son ny laghyn s'jerree shoh. Ta ny taishbynysyn honnick eh ry-cheilley yn Ulai as yn Hiddekel, ny awinyn mooarey jeh Shinar, nish ayns coorse dy chooilleeney, as ta ooilley ny t'erin y n-insh rolaue dy leah ry heet gy-kione.” Testimonies to Ministers, 112.

Ang mga bahagi ng mga pangitain sa Daniel kabanata pito at walo, na nasa dalawang talahanayan, ay sa hinaharap pa, sapagkat kapwa tinutukoy ng mga ito ang gawain ni Cristo sa santuwaryo. Gayunman, ang mga kasaysayan ng mga kaharian sa hula ng Biblia sa dalawang kabanatang iyon ay nagtatapos sa pagtanggap ng Roma papal ng nakamamatay na sugat nito. Ang “batong” “tinabas mula sa bundok na hindi sa pamamagitan ng mga kamay,” at ang ikawalong kaharian ng Daniel dalawa ay kapwa sa hinaharap pa. Ngunit ang higit na malaking bahagi ng inilalarawan sa mga tsart na may kaugnayan sa Daniel kabanata dalawa, pito, at walo ay natupad na.

Kazi ya Kristo katika patakatifu, na Ole la tatu la Uislamu, kwa msingi wake ni mada mbili zinazowakilisha historia ya kinabii iliyo baada ya wakati wa Wamilleri. Pamoja na mada hizo mbili, ipo historia ya siku za mwisho inayofananishwa wakati chati hizo mbili zinapowekwa pamoja juu ya mstari mmoja. Hilo linapofanywa, kukatishwa tamaa kwa kwanza kwa mwaka 1843, kama kunavyowakilishwa kwenye chati ya kwanza, hupata masahihisho yake kwenye chati ya pili. Kwa pamoja huizalisha na kuitambulisha “historia iliyofichika” ya Ngurumo Saba, ambayo sasa inafunuliwa muhuri wake kwa uhusiano na kufunuliwa kwa muhuri wa Ufunuo wa Yesu Kristo.

That “hidden history” is structured upon the “truth,” which is the three Hebrew letters that when combined, create the word “truth.” The word is created by the first, thirteenth and last letters of the Hebrew alphabet, and represent Jesus not only as the Truth, but as Alpha and Omega. The “hidden history” begins and ends with a disappointment, and has rebellion in the middle, for “thirteen” is a number which represents rebellion.

ឆ្នាំ 1843 ដដែលបានបង្ហាញនូវលើកនៃទីទីមួយ

កំណត់សម្គាល់អំពីការខកចិត្តលើកដំបូង និងការមកដល់នៃពេលពន្យារនោះ។

ពេលពន្យារនោះនាំទៅដល់ការមកដល់នៃសារនៃស្រីម្នាក់កណ្តាលអធុរគុរ

ដដែលក្នុងនោះការបះបោរបស់ពុរហមចារីលុងដ៏គួរឱ្យឆ្ងល់បង្ហាញឲ្យយើងឃើញ។ បន្ទាប់មក

សារនៃស្រីម្នាក់កណ្តាលអធុរគុរ គួរឱ្យឆ្ងល់បុរាណសរសេរត្រង់លើការខកចិត្តចុងក្រោយ។

«បុរសគិតសុគតលាក់កំហាំង» នៃស្រីម្នាក់កណ្តាលអធុរគុរនោះ

គួរឱ្យឆ្ងល់មុតងទៀត (សូមប្រើតាមអក្សរពិតៗ) នៅក្នុងចុងចុងក្រោយ។

« Je suis souvent renvoyée à la parabole des dix vierges, dont cinq étaient sages et cinq folles.

Cette parabole s’est accomplie et s’accomplira jusque dans ses moindres détails, car elle

s’applique d’une manière particulière à notre époque et, à l’instar du message du troisième

ange, elle s’est accomplie et continuera d’être la vérité présente jusqu’à la fin des temps. »

Review and Herald, 19 août 1890.

Lorsqu’elle est correctement comprise, la déclaration précédente montre que le seul groupe de personnes, dans les derniers jours, ayant la possibilité d’être soit des vierges folles, soit des vierges sages, est constitué de personnes au sein d’un groupe qui a subi une déception. C’est cette déception qui produit le temps d’attente, et la parabole qui « a été et sera accomplie à la lettre même » repose sur les effets produits intérieurement chez les vierges durant un temps d’attente qui commence par une déception. Cette déception, qui mit à mort les « deux témoins » dans la rue de la ville et les réduisit à des os morts et desséchés dans la vallée de la mort, eut lieu le 18 juillet 2020. L’adventisme, dans l’ensemble, ne fut pas impliqué dans cette déception. Bien au contraire, il célébra la prédiction manquée tandis que les « deux témoins » gisaient égorgés dans la rue. À la lettre même signifie « à la lettre même ».

Na historia milerita, o antigo povo do concerto (o Protestantismo) celebrou a predição fracassada de 1843 (o primeiro desapontamento), e nesse ponto os protestantes ultrapassaram os limites do seu tempo probatório de prova. O tempo de prova havia começado em 11 de agosto de 1840, quando o anjo poderoso de Apocalipse dez desceu no cumprimento da profecia de tempo do segundo Aí (o Islã). Os protestantes rejeitaram o tempo profético no primeiro desapontamento, pois a predição errônea lhes forneceu uma desculpa para não mais buscar a verdade. O tema de todos os marcos da história milerita era a “profecia de tempo”.

دمآ دورف (مالسا) موسی او توبن قیقحت ماگنه رد مدجه مفش اکم متشرف ۲۰۰۱ ربماتپس مهدزای رد ار نیشی پی ده عموق ری هطت نایاپ، یدی مون نی تسخن بتسا مالسا، رخآ مایا رد هار یاهن اشن مومضم دنورن تقیقح پی رد رگی دات دش مهارف یاهن اب نیشی پی ده عموق یارب ماگنه نآ رد اریز، دهپی م ناشن ندمآ دورف اب مک نیشی پی ده عموق نومزآ اریز، دش زاغآ رخآ مایا «ن اگهرکاب» یارب نومزآ نامز سپس بتروص اب مک یناسک نومزآ، ورین یا زا دیسر نایاپ اب یدی مون نی تسخن رد، دوب مدش زاغآ متشرف مک تخاس ده اوخ راکشآ ماجن ارس نومزآ دن یارب نیا و، یدی درگ زاغآ دن اهدش هدی شک ری و صت ماب ن اگهرکاب اناد ای دن انادان ن اگهرکاب ای

Anadwo Mframa no asem no da akwanhyia a edi kan ne nea etwa to no ntam. Anadwo Mframa no nkra no asemti maa Millerfo no ne “bere”, na Anadwo Mframa no nkra no asemti wo nna a edi akyiri mu ne “Islam.” Wo Miller dae no mu no, wode nteem bi na ema onyan, na saa bere no ne ne

abooden abo no hyeren mpen du sennea na kan no ehyeren no. Abooden abo a ewo mfonini ahorow no so a ekyere tee se nkomhye bi fa nna a edi akyiri ho no ne Islam ne nhwehwemu atemmu no. Enti, Anadwo Mframa no “nkrabea” no shwe ne “osuahu” a nhwehwemu atemmu no gyina ho ma no no nnye apam a edi kan no nkurofo no de, na mmom won a woka se woye mmabaa du no mu won a etwa to no de.

Wanneer beide kaarten samengebracht worden, toont de daaruit voortkomende voorstelling, die de geschiedenis van de eerste tot de laatste teleurstelling aanwijst, aan dat in de tijd waarin de „verborgen geschiedenis” van de Zeven Donderslagen plaatsvindt, het laatste werk van het onderzoekend oordeel wordt volbracht. Dat laatste werk is de verzegeling van de honderdvier-en-veertigduizend, en het vindt plaats gedurende de „benauwde tijden” van Daniël negen, tijdens het vertoornen der volken in Openbaring elf, het tegenhouden van de „vier winden” van Openbaring hoofdstuk zeven, het „bedwingen van de stormwind op de dag van de oostenwind” van Jesaja hoofdstuk zevenentwintig, en het in toom houden van het „toornige paard dat tracht los te breken en dood en verwoesting” over de wereld te brengen. Al deze profetische getuigen vertegenwoordigen de Islam van de derde Wee, zoals weergegeven op de heilige kaarten.

Tiga unsur utama dari dua bagan suci Habakuk yang secara khusus menyinggung peristiwa-peristiwa yang, pada waktu bagan-bagan itu diterbitkan, masih akan datang, ialah pemeteraian atas seratus empat puluh empat ribu, Islam, dan penggenapan perumpamaan tentang sepuluh anak dara. Bagan-bagan itu menunjukkan suatu proses pengujian dan pemeteraian, baik atas suatu “pengalaman” maupun suatu “pekabaran”. Pengalaman yang diperlukan bagi seorang anak dara yang bodoh ialah “Kristus di dalam kamu, pengharapan akan kemuliaan”, yang melambangkan kesempurnaan yang diwakili oleh seratus empat puluh empat ribu.

Hata ile nesillerden beri gizli tutulmuş olan sır, şimdi ise O’nun kutsallarına açıklanmıştır. Tanrı, uluslar arasında bu sırrın yüceliğinin zenginliğinin ne olduğunu onlara bildirmek istedi; bu sır, sizde olan Mesih’tir, yücelik umudu. Biz O’nu ilan ediyoruz; her insanı uyararak ve her insanı tam bilgelikle öğreterek, her insanı Mesih İsa’da yetkin olarak sunabilelim diye. Koloseliler 1:26–28.

144,000 đó được mô tả như một nhóm người đã bước ra khỏi một “cảnh lưu đày”. Cảnh lưu đày được trình bày trực tiếp trong sách Khải Huyền là cảnh lưu đày của việc nằm chết ngoài đường trong ba ngày rưỡi, như được mô tả trong Khải Huyền chương mười một. Cảnh lưu đày của một sự chết mang tính biểu tượng ấy là hình ảnh tượng trưng cho “bảy kỳ” trong Lê-vi Ký hai mươi sáu, và cảnh lưu đày đó đòi hỏi sự bày tỏ lòng ăn năn, như được minh họa bởi lời cầu nguyện của Đa-ni-ên, trong chương chín.

Lorsque les ossements secs et morts sont ramenés à la vie, ils sont aussitôt élevés comme une « bannière ». Dans la mort, ils étaient sans le Christ en eux, l’espérance de la gloire. Une part de la repentance qui leur était requise consistait à reconnaître qu’ils avaient marché à l’encontre de Dieu, et que Dieu avait marché à leur rencontre. Lorsqu’ils satisfont aux exigences identifiées prophétiquement, Christ alors « vient soudainement à Son temple », et l’« expérience » est acquise, laquelle est nécessaire afin d’être membre de la bannière qui est alors élevée.

ی ایاتۆک یراک مەب، تەئەباردن اشین لە هە مەن ئێد مە مەکتەپ مە مەش خەن وود کە ئێتاک مە ی «مە نووم زە هە» وە ی تەئە رکەدن اون «march» یە نە ی نە ی ب کە م «مە نووم زە هە» وە ی تەئە بەد و او هت ینام سائ ی اگ زۆری پە ل حە سە م نای «chazon» یە نە ی نە ی ب، مە تس ی و ئێ پ مە ی «مە مای پە» وە ی «نە ت و مە کە رە د» یە نە ی نە ی ب مە ی مە ک ادوخ ی کە ی ز ن ی یر موداد ی مای پە کە م موارک یرای د «مە مای پە» وە ی وارکە ی نە ی ب ش ئێ پ ی و و ژ ئ م یە نە ی نە ی ب ی د مە م و و تاه مە ی ئ س ی او ی مە ل س ی ی ی و هە ب مە ک، ووب ی خای ی کە ئ نە ی ج رە سە ل.

En 1856, le Seigneur chercha à achever la reconstruction de la Jérusalem spirituelle dans l'adventisme. Sous l'effet de la venue des trois anges de 1798 à 1844, le temple millérite avait été édifié sur les fondements, représentés comme des « bijoux » dans le songe de Miller, tels qu'ils sont figurés par les vérités prophétiques sur les deux cartes pionnières (1843 et 1850) qui accomplirent le chapitre deux d'Habacuc. Il conduisit ensuite Son peuple à ériger la muraille de Sa loi du sabbat du septième jour, et les ramena aux « anciens sentiers » de l'Israël antique afin d'achever l'œuvre de la « rue à rétablir ». MAIS, l'ancien sentier comprenait une doctrine, une prophétie, qui était destinée à les éprouver et à les séparer. En 1863, l'adventisme échoua à l'épreuve des « sept temps » et commença à errer dans le désert de Laodicée.

Le 22 octobre 1844 préfigure la loi du dimanche qui doit bientôt survenir, et, à la loi du dimanche, s'accomplira l'œuvre représentée par les quarante-neuf années de reconstruction de la place et de la muraille en des temps de détresse, ainsi que l'a identifié Daniel.

Sache-le donc, et comprends-le: depuis le moment où la parole a annoncé que Jérusalem serait rebâtie jusqu'au Messie, au Conducteur, il y a sept semaines et soixante-deux semaines; la place et les fossés seront rétablis, mais en des temps fâcheux. Daniel 9:25.

Az összes próféta egyetért egymással, és Dániel „nyomorúságos ideje” az Early Writings-ból vett, általunk vizsgált szakaszban is azonosítatik.

«В то время, когда дело спасения будет приближаться к завершению, на землю придёт скорбь, и народы будут гневаться, однако будут удерживаемы, чтобы не воспрепятствовать работе третьего ангела. В то время придёт „поздний дождь“, или отрада от лица Господа, чтобы придать силу громкому голосу третьего ангела и приготовить святых устоять в тот период, когда изольются семь последних язв». Early Writings, 85.

Kami akan melanjutkan kajian ini dalam artikel berikutnya.

“Tant que ceux qui professent la vérité sont au service de Satan, son ombre infernale interceptera leur vue de Dieu et du ciel. Ils seront comme ceux qui ont perdu leur premier amour. Ils ne peuvent contempler les réalités éternelles. Ce que Dieu a préparé pour nous est représenté dans Zacharie, chapitres 3 et 4, et 4:12–14 : ‘Et je repris la parole, et je lui dis : Que sont ces deux rameaux d’olivier qui, par les deux conduits d’or, déversent d’eux-mêmes l’huile d’or ? Il me répondit et me dit : Ne sais-tu pas ce que c’est ? Je dis : Non, mon seigneur. Alors il dit : Ce sont les deux oints qui se tiennent devant le Seigneur de toute la terre.’”

"Le Seigneur est riche en ressources. Il ne manque d'aucun moyen. C'est à cause de notre manque de foi, de notre attachement à la terre, de nos paroles frivoles, de notre incrédulité,

manifestée dans nos entretiens, que de sombres ombres s'amassent autour de nous. Le Christ n'est pas révélé, ni dans les paroles ni dans le caractère, comme celui qui est tout à fait aimable et le plus excellent entre dix mille. Lorsque l'âme se contente de s'élever vers la vanité, l'Esprit du Seigneur peut faire peu pour elle. Notre vue bornée aperçoit l'ombre, mais ne peut voir la gloire au-delà. Des anges retiennent les quatre vents, représentés comme un cheval furieux cherchant à se déchaîner et à se ruer sur la face de toute la terre, portant sur son passage la destruction et la mort.

« Dormirons-nous au seuil même du monde éternel ? Serons-nous insensibles, froids et morts ? Oh ! puissions-nous avoir dans nos Églises l'Esprit et le souffle de Dieu insufflés dans son peuple, afin qu'il se tienne sur ses pieds et qu'il vive. Il nous faut voir que le chemin est étroit et que la porte est resserrée. Mais, lorsque nous passons par la porte étroite, son immensité est sans limite. » Manuscript Releases, vol. 20, p. 217.